IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2008/43/EK IRÁNYELVE

(2008. április 4.)

a polgári felhasználású robbanóanyagok azonosítási és nyomon követhetőségi rendszerének a 93/15/EGK tanácsi irányelv értelmében történő létrehozásáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre,

tekintettel a polgári felhasználású robbanóanyagok forgalomba hozatalára és felügyeletére vonatozó rendelkezések harmonizációjáról szóló, 1993. április 5-i 93/15/EGK tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 14. cikke második bekezdésének második mondatára,

mivel:

(1) A 93/15/EGK irányelv megállapítja a robbanóanyagok közösségi piacon való biztonságos és megbízható forgalomba bocsátása biztosításának szabályait.

(2) Amint azt az említett irányelv előírja, szükséges biztosítani, hogy a robbanóanyag-ágazatban működő vállalkozások egy olyan rendszerrel rendelkezzenek, amely oly módon követi nyomon a robbanóanyagok útját, hogy annak birtokosa bármikor azonosítható legyen.

(3) Alapvető a robbanóanyagok egyedi azonosítása, amennyiben pontos és teljes nyilvántartást kell vezetni a robbanóanyagokról az ellátási lánc minden szakaszán. Ez lehetővé teszi egy robbanóanyag azonosítását és nyomon követhetőségét annak gyártási helyétől és első forgalomba hozatalától a végső felhasználóig, illetve annak használatát a visszaélés és a lopás elkerülése és a bűnüldözési hatóságoknak az elveszett vagy elrabolt robbanóanyagok eredetének felderítésében való segítése végett.

(4) Az ezen irányelvben előírt rendelkezések összhangban vannak a 93/15/EGK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése értelmében létrehozott irányítóbizottság véleményével.

[1] HL L 121., 1993.5.15., 20. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az irányelv tárgya

Ez az irányelv létrehozza a polgári felhasználású robbanóanyagok egyedi azonosításának és nyomon követhetőségének harmonizált rendszerét.

2. cikk

Alkalmazási kör

Az irányelv nem alkalmazható a következőkre:

a) a csomagolatlanul vagy szivattyús kocsikban szállított és átadott robbanóanyagok, a robbantólyukba való közvetlen betöltéshez;

b) a robbantás helyszínén gyártott robbanóanyagok, és amelyeket közvetlenül a gyártásuk után töltenek be („in situ” gyártás);

c) lőszerek.

2. FEJEZET

TERMÉKAZONOSÍTÁS

3. cikk

Egyedi azonosítás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a robbanóanyag-ágazatban működő vállalkozások, amelyek robbanóanyagokat gyártanak vagy importálnak, illetve gyutacsokat szerelnek össze, egyedi azonosítással jelöljék a robbanóanyagokat és a legkisebb csomagolási egységek mindegyikét.

Amennyiben egy robbanóanyag további gyártási eljárások tárgyát képezi, a gyártókat nem kell arra kötelezni, hogy a robbanóanyagot új egyedi azonosítással jelöljék, kivéve, ha az eredeti egyedi azonosítás többé nincs a 4. cikknek megfelelően jelölve.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a robbanóanyagot export céljára gyártják és az importáló ország követelményeivel összhangban levő azonosítással jelölik, ami lehetővé teszi a robbanóanyag nyomon követhetőségét.

(3) Az egyedi azonosítás a mellékletben leírt alkotóelemeket tartalmazza

(4) Minden gyártási helyhez egy 3 számjegyből álló kódot rendel hozzá azon tagállam nemzeti hatósága, amelyben található.

(5) Ha a gyártási hely a Közösségen kívül helyezkedik el, a Közösségen belüli székhellyel rendelkező gyártó kapcsolatba lép az importáló tagállam nemzeti hatóságával abból a célból, hogy a gyártási helyhez kódot rendeljenek hozzá.

Ha a gyártási hely a Közösségen kívül helyezkedik el és a gyártó nem a Közösségen belül rendelkezik székhellyel, az érintett robbanóanyagok importőrjének kapcsolatba kell lépnie az importáló tagállam nemzeti hatóságával, hogy a gyártási helyhez kódot rendeljenek hozzá.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy robbanóanyagokat újracsomagoló forgalmazók a robbanóanyagra és a legkisebb csomagolási egységre egyedi azonosítást rögzítenek.

4. cikk

Jelölés és rögzítés

Az egyedi azonosítást maradandó módon kell feltüntetni az érintett terméken vagy ahhoz megbízhatóan kell rögzíteni oly módon, hogy biztosítva legyen annak jó olvashatósága.

5. cikk

Töltényezett robbanóanyagok és zsákos robbanóanyagok

A töltényezett robbanóanyagok és zsákos robbanóanyagok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia minden egyes töltényen, illetve zsákon. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes tölténycsomagra.

Továbbá, a vállakozások minden egyes töltényhez vagy zsákhoz rögzített passzív, inert elektronikus címkét, és hasonlóképpen, minden egyes tölténycsomagra járulékos elektronikus címkét használhatnak.

6. cikk

Kétkomponensű robbanóanyagok

A csomagolt kétkomponensű robbanóanyagok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a két komponenst tartalmazó minden egyes legkisebb csomagolási egységen.

7. cikk

Alapgyutacs és gyújtó

Az alapgyutacsok vagy gyújtók esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból, illetve bélyegzésből kell állnia a gyutacshüvelyen. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes gyutacsra vagy gyújtócsomagra.

Továbbá, a vállalkozások minden egyes gyújtótöltethez vagy gyújtózsinórhoz rögzített passzív, inert elektronikus címkét, és minden egyes gyutacsra vagy gyújtócsomagra járulékos címkét használhatnak.

8. cikk

Elektromos, nem elektromos és elektronikus gyutacsok

Az elektromos, nem elektromos és elektronikus gyutacsok esetében az egyedi azonosításnak vagy egy a vezetékeken vagy a gyújtócsövön levő öntapadós címkéből, vagy pedig a gyutacshüvelyen levő öntapadós címkéből, illetve közvetlen nyomtatásból vagy bélyegzésből kell állnia. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes gyutacscsomagra.

Továbbá, a vállalkozások minden egyes gyutacshoz rögzített passzív, inert elektronikus címkét, és minden egyes gyutacscsomaghoz járulékos címkét használhatnak.

9. cikk

Indító- és erősítőtöltetek

Az indítótöltetek és erősítőtöltetek esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a patronos töltényen vagy indítótöltteten. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes indító- vagy erősítőtöltetcsomagra.

Továbbá, a vállalkozások minden egyes indítótöltethez vagy erősítőtöltethez rögzített passzív, inert elektronikus címkét, és minden egyes indító- vagy erősítőtöltet-csomagra járulékos címkét használhatnak.

10. cikk

Robbanózsinórok és biztonsági gyújtózsinórok

A robbanózsinórok és biztonsági gyújtózsinórok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a tekercsen. Az egyedi azonosítást 5 méterenként feltüntetik a robbanó- vagy gyújtózsinór külső borításán, vagy a közvetlenül a robbanó- vagy gyújtózsinór külső szálán levő műanyag extrudált belső rétegen. Járulékos címkét kell helyezni minden egyes robbanó- vagy gyújtózsinór-csomagra.

Továbbá, a vállalkozások a zsinórba helyezett passzív inert elektronikus címkét, és minden egyes robbanó- vagy gyújtózsinór-csomagra járulékos címkét használhatnak.

11. cikk

Robbanóanyagot tartalmazó dobozok és dobok

A robbanóanyagot tartalmazó dobozok és dobok esetében az egyedi azonosításnak egy öntapadós címkéből vagy közvetlen nyomtatásból kell állnia a robbanóanyagot tartalmazó dobozon vagy dobon.

Továbbá, a vállalkozások minden egyes dobozra és dobra rögzített passzív inert elektronikus címkét használhatnak.

12. cikk

Az eredeti címke másolatai

A vállalkozások az eredeti azonosító címke felragasztható kivitelű másolatait – a robbanóanyagok téves felhasználásának elkerülése érdekében – a felhasználók rendelkezésére bocsáthatják. A másolatokat értelemszerűen az eredeti másolataiként kell megjelölni.

3. FEJEZET

ADATGYŰJTÉS ÉS NYILVÁNTARTÁS VEZETÉSE

13. cikk

Adatgyűjtés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a robbanóanyag-ágazatban működő vállalkozások létrehozzanak egy a robbanóanyagokkal kapcsolatos adatgyűjtési rendszert, beleértve egyedi azonosításukat az ellátási láncon és az életcikluson keresztül.

(2) Az adatgyűjtési rendszer lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy oly módon kövessék nyomon a robbanóanyagok útját, hogy annak birtokosai bármikor azonosíthatók legyenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtött adatokat – az egyedi azonosításokat is beleértve – azok kibocsátásától, illetve a robbanóanyag életciklusa végének legutolsó ismert időpontjától számított 10 éves időszakra megtartják és megőrzik akkor is, ha a vállalkozások már abbahagyták a kereskedelmet.

14. cikk

A vállalkozások kötelezettségei

A tagállamok biztosítják, hogy a robbanóanyag-ágazatban működő vállalkozások teljesítsék a következőket:

a) nyilvántartás vezetése a robbanóanyagok minden azonosításáról minden vonatkozó információval együtt, beleértve a robbanóanyag típusát, a vállalat vagy személy nevét, amelynél kezelik;

b) minden egyes robbanóanyag elhelyezésének nyilvántartása, amíg a robbanóanyag a tulajdonukban vagy kezelésükben van, amíg azt egy másik vállalkozáshoz átszállítják vagy felhasználják;

c) rendszeres időközönként adatgyűjtési rendszerük vizsgálata annak érdekében, hogy annak hatékonyságát és a nyilvántartott adatok minőségét biztosítsák;

d) a gyűjtött adatok – beleértve az egyedi azonosításokat – megtartása és megőrzése, a 13. cikk (3) bekezdésében meghatározott időszakra;

e) a gyűjtött adatok védelme a véletlen vagy szándékos rongálódástól vagy megsemmisüléstől;

f) kérés alapján az illetékes hatóságok ellátása minden egyes robbanóanyag eredetével és helyével kapcsolatos információval annak életciklusa során és az ellátási lánc egészén keresztül;

g) a felelős tagállami hatóságok ellátása az f) pontban leírt információk biztosítására képes személy nevével és elérhetőségi adataival a rendes munkaórákon túl.

A d) pont alkalmazásában a 15. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott időpont előtt gyártott vagy importált robbanóanyagok esetében a vállalkozásnak a meglévő nemzeti rendelkezésekkel összhangban nyilvántartást kell vezetnie.

4. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok elfogadják és legkésőbb 2009. április 5-ig közzéteszik az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. Haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz az említett rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

Ezeket a rendelkezéseket 2012. április 5-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által érintett területen elfogadnak.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

17. cikk

Ennek az irányelvnek a címzettjei a tagállamok.

Kelt Brüsszelben, 2008. április 4-én.

a Bizottság részéről

Günter VERHEUGEN

alelnök

MELLÉKLET

Az egyedi azonosításnak a következőkből kell állnia:

1. az azonosítás olvasható része a következőket tartalmazza:

   a) a gyártó neve;

   b) alfanumerikus kód, amely a következőket tartalmazza:

      i. a tagállamot azonosító két betűt (a gyártás vagy a közösségi piacra való importálás helye, pl. AT = Ausztria);

      ii. 3 számjegyet, amely azonosítja a gyártási hely nevét (a nemzeti hatóságok adják);

      iii. az egyedi termékkódot és a gyártó által megadott logisztikai információkat;

2. egy elektronikusan olvasható azonosítást vonalkód és/vagy mátrix kód formátumban, amely közvetlenül kapcsolódik az alfanumerikus azonosító kódhoz.

   Példa:

3. Azon cikkek esetében, amelyek túl kicsik ahhoz, hogy rajtuk az egyedi termékkódot és a gyártó által megadott logisztikai információkat rögzítsék, az 1b) pont i. alpontja, az 1b) pont ii. alpontja és a 2. pont szerinti információkat kell elegendőnek tekinteni.